

Sygn. akt I CZ 143/11

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa L. L.
przeciwko Miastu Stołecznemu Warszawa
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 9 sierpnia 2011 r.,

**oddała zażalenie i wniosek Miasta Stołecznego Warszawy
o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 marca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił pozew L. L. o ustalenie, że uchwała Nr [...] Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 13 marca 2008 r., tzw. taryfa przewozowa za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego, nie miała mocy obowiązującej w stosunku do powódki i zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 180 zł tytułem kosztów postępowania.

Zażalenie powódki na to orzeczenie postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił (punkt 1) i zasądził od niej na rzecz pozwanego Miasta kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego (punkt 2). Sąd oparł rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Postanowienie Sądu drugiej instancji w części dotyczącej kosztów zostało zaskarżone przez powódkę zażaleniem wniesionym do Sądu Najwyższego, w którym wniosła o jego uchylenie i podniosła zarzut naruszenia art. 98 § 1 i 3 k.p.c., wskazując, że sąd niewłaściwie określił wysokość należnego pełnomocnikowi strony przeciwnej wynagrodzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 98 § 1 k.p.c. określa zasadę odpowiedzialności strony w zakresie kosztów za wynik procesu. Stosownie do tego unormowania strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Do kosztów należnych stronie przeciwnej zalicza się m.in. koszty zastępstwa procesowego przez adwokata (art. 98 § 3 k.p.c.), których wysokość określa się zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm. – dalej: „rozporządzenie”). W sprawie Sąd Apelacyjny trafnie zastosował zasadę wynikającą z art. 98 k.p.c.; prawidłowo także ustalił wysokość kosztów wynagrodzenia należnego stronie przeciwnej tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego.

W powołanym rozporządzeniu z dnia 28 września 2002 r. nie przewidziano jako odrębnej stawki w sprawach o uchylenie uchwały rady gminy, gdyż *de facto* z takim powództwem wystąpiła powódka, co trafnie ocenił Sąd drugiej instancji. W takiej sytuacji celem ustalenia należnego pełnomocnikowi wynagrodzenia, stosownie do treści § 5 rozporządzenia, należy znaleźć sprawę o najbardziej zbliżonym rodzaju. W ocenie Sądu Apelacyjnego sprawą o najbardziej zbliżonym rodzaju jest sprawa o uchylenie uchwały organu spółdzielni, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia. Sąd drugiej instancji w sposób przekonywujący wyjaśnił, z jakich względów tę właśnie stawkę zastosował, a jego argumentacja zasługuje na aprobatę. Z tego też względu za słuszne uznać należy ustalenie stawki wynagrodzenia adwokackiego w sprawie na kwotę 90 zł, w oparciu o § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

Z powyższych względów, na podstawie art. 398¹⁴ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. Wniosek pozwanego Miasta o przyznanie kosztów został oddalony, gdyż odpowiedź na zażalenie została wniesiona po terminie.